

L'ENTREVISTA AMB MARÍA ANTONIA IGLESIAS, PERIODISTA

"El 96, Felipe es va deixar guanyar"

Acaba de publicar el llibre *Cuerpo a Cuerpo*, que recopila les 100 millors entrevistes realitzades per a El País els últims 10 anys.

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.12.07

--Va ser directora d'informatius de TVE del 90 al 96, els últims anys de Felipe. ¿Era una televisió de partit?

--Honestament, no. El gran repte va ser aguantar la pressió del PP i dels mitjans afins, que exigien que TVE se sumés al cor mediàtic que volia demonitzar el Govern i Felipe. Però TVE no estava per a això. No es va donar mai una informació sense contrastar i molta pretesa notícia era groguisme, o calúmnia.

--¿La va pressionar Felipe per afavorir el Govern?

--Mai. Miri, el general Sáenz de Santamaría havia fet una declaració sobre els GAL de governs anteriors, i li vaig comentar a Rubalcaba que faríem un reportatge a partir de l'impagable arxiu de TVE. Em va demanar que no ho fes.

--Però parlava amb Felipe.

--No va pressionar mai. Només parlant del 50 aniversari de la guerra civil em va aconsellar cura. No convenia reobrir ferides.

--Vostè va veure en primera fila el divorci entre Felipe i Guerra.

--Recordo quan Luis del Olmo --ara vaig a gust al seu programa-- em va dir "rata guerrista". Però vaig comprendre les raons de Felipe. La sintonia entre dos personatges que van ser complementaris es va acabar.

--Recorda la frase de Guerra: "Jo cuino els plats que ell González serveix". ¿Es va quedar coix sense Guerra?

--Només era una frase. Alfonso va tenir molt poder i era un gran negociador. I Felipe és un gran comunicador que inspira confiança. Felipe podia sobreviure sense Guerra i sense l'aparell. La veritat és que es va inclinar pels renovadors. La campanya del 96 la va fer sol amb Maravall.

--La de la dolça derrota.

--En el terrible 93, va sortir a guanyar i va guanyar. Després va venir la legislatura del 93 al 96. I crec que va arribar a interioritzar que la dreta no aguantaria quatre anys més sense tocar poder, que podia agafar camins irresponsables. Que potser era bo que governés. I es va deixar guanyar.

--Costa de creure.

--Per això parla de dolça derrota. Un esforç final... i guanyava. Després se'n va penedir.

--Arzalluz és el polític de qui recull més entrevistes. ¿Fascinada?

--Crec que tantes com amb Fraga, cinc. Arzalluz creu en les idees i està disposat a pagar un preu per mantenir-les. A no maquillar-se.

--¿És un radical?

--Sí, és un radical; no renuncia a la independència d'Euskadi. Però va contribuir al consens constitucional amb l'abstenció positiva del PNB, si no tot hauria sigut més traumàtic.

--Va encunyar allò de la Brunete mediàtica.

--Anasagasti ho va utilitzar abans. Defineix l'assalt al poder, en una confrontació gairebé bèl·lica, d'alguns mitjans de Madrid.

--També ha entrevistat molts bisbes. ¿Què opina del que diuen de la COPE?

--Toquen el violí fent una mostra de cinisme i fan doble joc. No diuen les barbaritats de la COPE, però les deixen dir. Ho veuen com un contrapoder al socialisme.

--¿Tots són el mateix?

--No. N'hi ha alguns als quals no els agrada la COPE, però no s'atreveixen a dir-ho. L'excepció va ser l'abat de Montserrat, Josep María Solé. Una joia d'entrevista. Ho sento perquè li va crear problemes.

--¿Felipe o Zapatero?

--Hi ha una diferència generacional. Felipe dóna més valor a la reflexió. Fins i tot li costava prendre la decisió de cessar. I no volia crear problemes. Exemple: li va costar la decisió de l'avortament, però la va prendre.

--¿I Zapatero?

--És més ràpid, té una intel·ligència més expeditiva. Per exemple, en la retirada de l'Iraq l'important era complir. Les conseqüències

internacionals eren secundàries. I pren com a referència el que pensen les seves filles, ciutadans corrents...

--¿Felipe no se n'hauria anat d'Iraq?

--No n'hagués sortit com va fer Zapatero ni s'hi hagués ficat com Aznar, al marge de l'ONU.

--Zapatero surt de l'Iraq per complir perquè Felipe es va quedar a l'OTAN. Va ser cínic. Per guanyar, dic que sortiré. Quan governo, em quedo.

--Quan Felipe parla de sortir de l'OTAN, creu que es pot estar fora. Després va veure que no era possible, va canviar d'opinió i va partir l'esquerra. Tot va cruixir. I va fer un referèndum amb un risc enorme. De Felipe es pot dir tot, excepte que sigui un cínic.

--No hi ha entrevista amb Aznar.

--No l'he fet per a El País. La vaig fer per a Informe Semanal després de l'atemptat. Va ser difícil. Tenia una gran desconfiança; creia que cada pregunta era una trampa. Va quedar bé i em va trucar per agrair-la. Però als tres dies em va criticar molt.